

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1462/2 - 2006 සැප්තැම්බර් 11 වැනි සඳුදා - 2006.09.11

(ආණ්ඩුවේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස : (I) වැනි පෙදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය : ටී23/කො/64/2002.

වගන්තිකරු :-

ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රස්,

අංක : 72, ආනන්ද කුමාරස්වාමි මාවත,

තැ. පෙ. 1294,

කොළඹ 07.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරිය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2002.11.11 දින ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2002.10.30 දින දරන නියෝගය බදුල්ල, පුවක්ගොඩමුල්ල, අංක 207/1 හි එම්. සුප්පයියා මහතා සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 07, තැ. පෙ. 1294, ආනන්ද කුමාරස්වාමි මාවත, අංක 72 හි ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රස් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

අතර පවතින කාර්මික ආරවුල පිළිබඳවයි.

ලිපිගොනු අංකය : ඒ/2954

ප්‍රදානය

ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනත 4 (1) වගන්තිය යටතේ ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත සඳහන් පාර්ශ්වයන් අතර පවතින කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත්කර ගැනීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් මා 2002.10.30 දිනැති නියෝගයෙන් පත්කොට මා වෙත යොමුකර තිබේ.

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2006 අගෝස්තු මස 22 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමුවේ දක්වා ඇති අන්දමට පාර්ශ්වකරුවන් අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතුවී පවත්නා කාරණය වනුයේ :-

යොමු අංකය :- ටී23/කො/64/2002.

ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රස් විසින් එහි සේවය කල එම්. සුප්පයියා මහතාට පහත සඳහන් කාල සීමාවන් සඳහා වැටුප් නොගෙවීම යුක්ති සහගතද යන්න හා නොඑසේනම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න පිළිබඳවද වේ.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය

ඉල්ලුම්කරු :-

එම්. සුප්පයියා මහතා,

අංක 207/1, පුවක්ගොඩමුල්ල,

බදුල්ල.

(1) 1988 අප්‍රේල් සිට 1989 දෙසැම්බර් දක්වා

හා

(2) 1995 පෙබරවාරි සිට 1998 දෙසැම්බර් දක්වා

සහ

මූලික ප්‍රකාශ හුවමාරු කරගැනීමෙන් අනතුරුව 2003.03.05 දින විභාගය ආරම්භ කරන ලදී .

මෙම නඩුවේ විභාගයට සම්බන්ධවූ එම්. සුප්පයියා යන අය පහත සඳහන් කාලයක් සඳහා ලංකා කම්කරු සංගමයේ සේවය කිරීම වෙනුවෙන් ඔහුට හිමි වැටුප් ද, එම කාලයට හිමිවිය යුතු අර්ථසාධක අරමුදල් හා සේවා නියුක්තියන්ගේ භාරකාර අරමුදල් ලබා ගැනීම සඳහා කරන ලද ඉල්ලීම කොතෙක් දුරට යුක්ති සහගත වන්නේද යන්න සලකා බැලීම සඳහා මෙම විමර්ශනය පවත්වන ලදී.

මෙහිදී වගඋත්තරකරු කියා සිටියේ සේවකයෙකුට ස්වාමිවරුන් දෙදෙනෙකු නොසිටි සහ වැටුප යනු සේවකයෙකු තමන්ගේ සේවය සැපයීම වෙනුවෙන් ලැබූ ප්‍රතිෂ්ඨාව යන සංකල්පයන් මත ඉල්ලුම්කරුගේ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප වන බවයි. එනම් වගඋත්තරකරු කියා සිටින්නේ අදාළ කාල සීමාව තුළ වැටුප් දීමනා ආදිය උච්ඡාදනය සඳහා අනුයුක්ත ස්ථිර සේවකයෙකු ලෙස ඉල්ලුම්කරු ලබා ඇති බැවින්, ඉල්ලුම්කරුට අදාළ ගෙවීම් කිරීමට වගඋත්තරකරු බැඳී නැති බවයි.

ඉල්ලුම්කරු කියා සිටින්නේ ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රසය අංක : 1520 යටතේ ලියාපදිංචි වෘත්තීය සමිතියක් වන අතර තමා එහි 1952 අප්‍රේල් සිට 2001 අගෝස්තු 10 වැනි දින දක්වා සේවා අත්හිටුවීමකින් තොරව අසාධාරණ සේවා සමාජිකයෙක් සිදු කරන තෙක්, සේවයේ නියුතු වූ බවයි. තවදුරටත් තමා වගඋත්තරකරු වෘත්තීය සමිතියේ සේවය කරන බවත් එහිදී තමාට පත් කරනු ලැබුවේ වෘත්තීය සමිතියට අදාළව උච්ඡාදනය සඳහා කටයුතු වලට සම්බන්ධව වෘත්තීය සමිතියේ ආරක්ෂාව සහ යහපත උදෙසා කටයුතු කිරීමට බවත් ඉල්ලුම්කරු කියා සිටී. මේ නිසා ඔහුට උච්ඡාදනය සඳහා කළ මෙන්ම වගඋත්තරකරු ආයතනයේදී සේවය කිරීමට සිදුවී ඇති අතර පළාත් සභාව තුළ මාසිකව වැඩකරන කාලයෙන් 5% ප්‍රමාණයක් පමණක් ක්‍රියා කිරීම සිදු වී ඇත. එම පළාත් සභාවේ සිදුකළ කාර්යයන්ට පමණක් පළාත් සභාවේ ගෙවීම් සිදුකර ඇත. අදාළ කාල සීමාව තුළ ඉල්ලුම්කරු පළාත් සභාවට මෙන්ම වෘත්තීය සමිතියට අනුයුක්තව සේවය කර තිබේ.

1988 අගෝස්තු මස 30 වැනි දින දරන ලිපිය මගින් වගඋත්තරකරු ඉල්ලුම්කරුගේ ගෙවීම් දීමනා ආදිය වගඋත්තරකරුගෙන් හෝ උච්ඡාදනය සඳහා මගින් අයකර ගැනීමේ මනාපයක් දී තිබුනත් පසුව එම ලිපිය අවලංගුකර ඇති බවට දැනුම් දී ඇත.

මේ කාල සීමාවට අදාළව ඉහත සියලු ගෙවීම් හා දීමනා ලබා ගැනීමට ඉල්ලුම්කරු කම්කරු කොමසාරිස් ජෙනරාල්ට කරන ලද ඉල්ලීම මත 2002.08.19 දින ඉල්ලුම්කරුට ගෙවීම් කිරීමට වගඋත්තරකරුට නියම කර ඇත. වගඋත්තරකරු එම නියෝගය පැහැර හැරීම මත මෙම විභාගය වෙත යොමු වූ අතර එහිදී ඉදිරිපත් වූ සියලු ලිඛිත සැලකිල්ලිම පරීක්ෂණ සැලකිල්ලටගෙන ඉල්ලුම්කරුට අදාළ ගෙවීම් ලබා ගැනීමේ අයිතියක් පවතින බව තීරණය කරමි.

මේ සඳහා,

1989 (2) S L R 304 සඳහන් වී ඇත.

Ceylon Meat Production Vs Mrs. C. Fernando

නඩුවේදී අභියාචනාධිකරණ විනිසුරු විජේතුංග මැතිතුමා පෙන්වා දී ඇති පරිදි සේවකයෙකුට එකම ආයතනයක ද්විත්ව තනතුරු දැරීමක් සිදුකළ හැකි අතර, ඉන් එක් තනතුරකින් ඉවත්වූ පමණින් අනෙක් තනතුරින් ඉවත්වූ බවට නොසැලකෙන නිසා අදාළ තනතුරේ ගෙවීම් ලබාගත හැකිවේ.

තවදුරටත් සේවකයකුට සේවා යෝජකයෙකුගේ තත්ත්වය මෙන්ම සේවකයෙකුගේ තත්ත්වය එකම ආයතනයක් දැරීමට ඇති හැකියාවන් ගෙවීම් හා දීමනා ලබාගැනීමට ඇති හැකියාවන්,

Lee Vs. Lee's Air Farming

නම් නවසීලන්ත නඩුවේදී රාජාධිකරණය තීරණය කර තිබේ.

ඉහත සඳහන් තෛතික හා සිද්ධිමය තත්ත්වයන් යටතේ මෙම ඉල්ලුම්කරුවා අදාළ කාල සීමාව තුළ උච්ඡාදනය සඳහා කළ යුතු කාර්යයන්වල නියැලී සිටියද, ඉහත වගඋත්තරකරුවන්ගේ සේවා පරාසය තුළ ක්‍රියාකර ඇති සේවකයකු බැවින් ඉල්ලුම්පත්‍රයේ ඉල්ලා ඇති සියලුම සහනයන් ලබා දිය යුතු බව තීරණය කරමි.

මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළවී මාස දෙකක් ඇතුළත ඉල්ලීම් ක්‍රියාත්මක විය යුතු බවද ප්‍රකාශ කරමි.

එය සාධාරණ හා යුක්ති සහගත යයි මගේ හැඟීම හෙයින් ඒ අනුව මගේ ප්‍රදානය මෙසේ නිකුත් කරමි.

අශෝක සේරසිංහ,
බේරුම්කරු.

2006 ජූලි මස 28 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

09-741

මගේ අංකය : වි23/කො/217/2002.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරිය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2004.01.21 දිනැති ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2004.01.09 දින දරන නියෝගය එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් වැබ්බ, වැබ්බ බටහිර, අංක 527/බී හි ආර්. ජී. ඒ. වීරසිංහ මහතා, ර/පිඹුර විහාර මාවත, අංක 117 හි ඊ. ජී. ප්‍රේමතිලක මහතා, මාකදුර, බැරගම, “ප්‍රදීපා” හි ජේ. කේ. ප්‍රදීපිකා මිය සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් බත්තරමුල්ල, රජමල්වත්ත පාර, අංක 82 හි රාජා දැව සංස්ථාව අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදු බව බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස් ජෙනරාල්.

2006 අගෝස්තු මස 07 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය :-වි23/කො/217/2002.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය

පළමු පාර්ශ්වය : රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවේ සේවය කරන

ආර්. ජී. ඒ. චීරසිංහ මහතා, අංක 527/3, වැබඩ,
බටහිර වැබඩ.

ඊ. ජී. ප්‍රේමතිලක මහතා, අංක 117, විහාර මාවත,
ර/පිඹුර.

ජේ. කේ. ප්‍රදීපිකා ම. මිය, 'ප්‍රදීපා' බැරගම, මාකඳුර.

වගන්තකරු :- රාජ්‍ය දැව සංස්ථාව,
අංක : 82,
රජමල් වත්ත,
බත්තරමුල්ල.

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල පිළිබඳවයි.

ලිපිගොනු අංකය : ඒ/3026

ප්‍රදානය

වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන හා සමග කියවා) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තියෙන් ගරු කම්කරු ඇමතිතුමන් වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත සඳහන් පාර්ශ්වයන් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුලක් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා 2002.11.29 දින දරන නියෝගයෙන් බේරුම්කරු ලෙස මා පත්කර මා වෙත යොමුකර ඇත.

මෙම පාර්ශ්වයන් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල වශයෙන් කම්කරු කොමසාරිස්ගේ 2003.12.10 දිනැති ප්‍රකාශයේ මෙසේ සඳහන් වේ.

රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවේ ලිපිකරු හා සමාන්තර ශ්‍රේණිවල උසස්වීම් පටිපාටිය සංශෝධනය කිරීමෙන් නියමිත දිනයන්හි උසස්වීම් ලබා නොදීමෙන් එම සංස්ථාවේ සේවය කරන I වන ශ්‍රේණියේ ලිපිකරුවන් වන ආර්. ජී. ඒ. චීරසිංහ, ඊ. ජී. ප්‍රේමතිලක, ජේ. කේ. ප්‍රදීපිකා යන අයට අසාධාරණයක් සිදුවී තිබේද ? ඔවුන්ට කුමන සහනයක් හිමි වේද.

1995.01.01 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි රාජ්‍ය පරිපාලන චක්‍රලේඛ රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවට ආදේශ කර ගැනීමේදී ඉහත නම් සඳහන් සේවක සේවිකාවන් තිදෙනා සම්බන්ධයෙන් වැටුප් විෂමතාවයන් පැන නැගී තිබේද ? එසේනම් එකිනෙකාට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න හා

රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවේ අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට බඳවා ගැනීමේදී ආර්. ජී. ඒ. චීරසිංහ මහතා තෝරා පත්කර නොගැනීමෙන් ඔහුට අසාධාරණයක් සිදුවී තිබේද ? එසේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න පිළිබඳව ද වේ.

මෙහිදී පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන්ට අනුව රාජ්‍ය දැව සංස්ථාව පාලන පාලනාධිකාරී සහ සංස්ථා වෘත්තීය සමිති අතර ඇතිවූ

සාකච්ඡාවක් අනුව 1974 වර්ෂයේදී ඇතිවූ තීරණයක් අනුව ලිපිකරු ශ්‍රේණියේ අතර උසස් කිරීමේ දිනය ලෙස පෙබරවාරි මස 20 දින සිට ක්‍රියාත්මක කිරීමට යොදාගෙන ඇත. ඔවුන්ට අනුව මෙලෙස සම්මත දිනයක් යොදාගෙන තිබෙන්නේ එක් වර්ෂයක් තුළදී කීප වතාවක්ම උසස්වීම් ලබාදීමේදී වැටුප් තල මත පිහිටුවීමේ ගැටළු සහගත තත්ත්වය නිරාකරණය කිරීම සඳහා සහ රාජකාරී කටයුතුවල පහසුව තකා බව කියා සිටී.

මෙම ඉල්ලුම්කරුවන්ට අනුව ස්ථිර ලිපිකරුවන් බඳවා ගැනීම 4 වැනි ශ්‍රේණියෙන් ආරම්භවන අතර සංස්ථා සේවයට කිනම් දිනයක බැඳුනත් එළඹෙන පෙබරවාරි මස 20 දිනයේ සිට වසර 05 ක් ගතවූ පසු 3 වැනි ශ්‍රේණියේ උසස්වීම සඳහා සුදුසුකම් ලබයි. පසුව ලිඛිත විභාගයක් පවත්වා ඉන් සමත් වන අය අදාළ වර්ෂයේ පෙබරවාරි මස 20 වැනි දින සිට ඉහළ ශ්‍රේණියට උසස්වීම් කරනු ලබයි. මේ අනුව ඉල්ලුම්කරුවන්ට අනුව උසස් කිරීමේ විභාගය කිනම් දිනයක පැවැත්වුවත් සම්මත දිනයේ සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි උසස්වීම් සහ එයට නියමිත දීමනා සහ හිමිකම් ලැබේ.

මෙහිදී මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනා වර්ෂ 1990 ක් වූ නොවැම්බර් මස 10 වැනි දින ලිපිකරු 3 වැනි ශ්‍රේණියට උසස් කිරීම සඳහා ලිඛිත විභාගයකට පෙනී සිටි බවත් වර්ෂ 1990 ක්වූ නොවැම්බර් මස 10 වැනි දින ලිඛිත විභාගය පැවැත්වුවත් වර්ෂ 1989 ක්වූ පෙබරවාරි මස 20 වැනි දින 3 වැනි ශ්‍රේණියේ උසස්වීම් එදින සිට ක්‍රියාත්මක වනපරිදි ලබා දී තිබේ.

නමුත් ලිපිකරු 2 වැනි ශ්‍රේණියේ සහ 1 වැනි ශ්‍රේණි සඳහා උසස්වීම් ලබාදීමේදී ඉහත සම්මත දිනය වූ පෙබරවාරි 20 වැනි දින සැලකිල්ලට නොගෙන විභාගය පැවැත්වූ දිනයේ සිට උසස්වීම් ක්‍රියාත්මක කිරීම සිදුකර තිබේ.

ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරුවන්ට වර්ෂ 1992 ක්වූ පෙබරවාරි මස 20 වැනි දින සිට 2 වැනි ශ්‍රේණියේ ලැබිය යුතු උසස්වීම් ලැබුනේ විභාගය පැවැත්වූ වර්ෂ 1993 ක්වූ අප්‍රේල් මස 3 වැනි දින බවත්, වර්ෂ 1990 ක්වූ පෙබරවාරි මස 20 වැනි දින සිට 1 වැනි ශ්‍රේණියේ ලැබිය යුතු උසස්වීම් ලැබුනේ 1998 ක්වූ ජනවාරි මස 26 දින බවත් දන්වා ඇත.

මෙම හේතුවෙන් වර්ෂ 1998 ක්වූ ජනවාරි මස 26 දින ඉල්ලුම්කරුවන් ඒ ශ්‍රේණියට උසස් කර ඇති බවත්, එදිනට එක් වේතනාධිකයක් ලැබී තිබේ. නමුත් වර්ෂ 1998 ක්වූ අප්‍රේල් මස 03 වැනි දින ලැබීමට තිබුණු වේතනාධිකය තවම ලැබී නැත.

මෙහිදී 1998 ක්වූ ජනවාරි මස 26 දින ලිපිකරු 1 ශ්‍රේණියට උසස්වීම නොලැබූ අයට වර්ෂ 1998 ක්වූ අප්‍රේල් මස 03 වැනි දින වේතනාධිකය ලැබී ඇති අතර පසුව නැවත පරීක්ෂණයක් වර්ෂ 1998 ක්වූ ඔක්තෝබර් මස 11 වැනි දින 1 වැනි ශ්‍රේණියට උසස් කිරීම සඳහා විභාගයක් පවත්වා ඇති අතර ඉන් සමත්වූ අයට එදින සිට තවත් වේතනාධිකයක් සමග උසස්වීම ලබා දී ඇත.

ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරුවන් කියා සිටින්නේ මුල් අවස්ථාවේදී අසමත්වූ අයට වේතනාධික 2 කුත් මුල් අවස්ථාවේදී සමත්වූ තමන්ට එක වේතනාධිකයක් පමණක් ලැබූ බවත්ය.

ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරුවන් ලිපිකරු 2 ශ්‍රේණියට උසස් කිරීමේ දිනය වර්ෂ 1992 ක්වූ පෙබරවාරි මස 20 දින ලිපිකරු 1 ශ්‍රේණියට උසස් කිරීමේ දිනය වර්ෂ 1995 ක්වූ පෙබරවාරි මස 20 ලෙස ක්‍රියාත්මක කර ඒ සඳහා ලැබිය යුතු හිඟ මුදල් සහ ඊට අදාළ සියලු දිමනා ලබා දෙන ලෙස සහයෝගය ඉල්ලා ඇත.

මෙහිදී මෙම ඉල්ලීම සලකා බැලීමේදී ඉල්ලුම්කරුවන් කියන පරිදි රාජ්‍ය දැව සංස්ථාව සහ වෘත්තීය සමිති සමග ඇතිවූ එකඟතාවයන් මත ලිපිකරු සහ තමන්ගේ ශ්‍රේණිවල උසස්වීම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දිනය අදාළ පෙබරවාරි මාසයේ 20 ලෙස සම්මත දිනයක් යොදා ඇත.

එසේ එකඟතාවයට පැමිණ රාජ්‍ය දැව සංස්ථාව ආරම්භවූ අවස්ථාවේදී බව පෙනේ. මෙසේ එකඟතාවයට පැමිණ ඇතත් වර්ෂය තුළ කිහිප වතාවක්ම උසස්වීම් ලබාදීමේදී වැටුප් තල මත පිහිටුවීමේ ගැටළු සහගත තත්ත්වය නිරාකරණය කිරීම සඳහා රාජකාරි කටයුතුවල පහසුකම් සඳහා මෙම සම්මත දිනයක් ලෙස සලකා ලැබ ඇත.

නමුත් පැ. “3” දරන පැමිණිල්ලෙන් ගොනු කර ඇති ලේඛන අනුව පසුව සම්මත දිනයක් ලෙස අනෝසි වූ බවත් ඒ වෙනුවට වෙනත් දිනයක් හෝ දිනයන් උසස්වීම් ක්‍රියාත්මක වන දිනයක් වශයෙන් යොදා ගෙන ඇති බව දැක්වේ. (“පැ. 3” ලේඛනයට මගේ අවධානය යොමු කළෙමි.)

මෙහිදී ඉල්ලුම්කරුවන් විසින් මෙසේ පෙබරවාරි මස 20 දින සම්මතයක් වශයෙන් උසස්වීම් ලබාදීම සඳහා යොදාගෙන තිබෙන බව කියා තිබුනත් එය දිගින් දිගටම ක්‍රියාත්මක වූ බවට ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළේ නැත.

රාජ්‍ය දැව සංස්ථාව වැනි ආයතනයක විශාල සේවක සංඛ්‍යාවක් විවිධ ශ්‍රේණිවල විවිධ තනතුරුවල සේවය කරති.

එහි සේවකයන් සියලු දෙනාටම උසස්වීම් ලැබීමේදී මෙම සම්මත දිනය අනුගමනය කර නැත. එය වසර ගනනාවක සිටම ක්‍රියාත්මක වී නැති බව පෙනේ. පැ. 6 ඩී. ඊ ලේඛන බැලූ විට එය තහවුරු වේ.

යම් හෙයකින් අපේක්ෂිත තනතුරුවල පුරප්පාඩු නැති අවස්ථාවලදී සම්මත දිනයකදී උසස්වීම් ලබාදිය නොහැකි බව ප්‍රායෝගිකව පෙනේ.

එම නිසා මෙම සේවකයින් නිදහසට පමණක් සම්මත දිනයක්වූ පෙබරවාරි මස 20 දින සිට ගැලපීම් කිරීමට ඉල්ලීම ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි තුළින් අධිකරණය සැහිල්ලට පත්වේද යන්න සලකා බැලිය යුතුය.

මෙහිදී ඉදිරිපත්වූ සාක්ෂි අනුව සහ ලේඛන සලකා බැලීමේදී වෙනත් තනතුරු ශ්‍රේණිවල උසස්වීම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී දීර්ඝ කාලයක සිට මෙසේ පෙබරවාරි 20 දින සම්මත දිනය වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වීම සිදු කරන ලද බව නොපෙනේ. ඒ වගේම ලිපිකරු ශ්‍රේණියේ අනිකුත් සේවකයින්ගේ පවා මෙසේ සම්මත දිනය අනුමත කර ඇත.

එම නිසා වර්ෂ දීර්ඝ කාලයක් එනම් 1993 සිට සියලු ශ්‍රේණිවල මෙම සම්මත දිනය යන්න අනුගමනය කර නැත.

එමනිසා මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් නිදහසට පමණක් මෙසේ ගැලපීම් කිරීමෙන් ආයතනයේ ක්‍රියා පිළිවෙත සම්පූර්ණ ලෙස කඩා වැටෙන්නත්වයක් ඇතිවන ආකාරයේ නිගමනයකට එළඹීම අධිකරණය මැලිවන බවත් අධිකරණය මගින් අවස්ථාගත කරුණු සැලකීමේදී එවැනි තීරණවලට නොලැබෙන බව අධිකරණ සම්ප්‍රදායක් බැවින් එම කරුණුද සැලකිල්ලට ගෙන මම තීරණයකට එළඹෙමි.

යම් හෙයකින් එවැනි තීරණයක් මගින් ආයතනයේ සියලු ක්‍රියා පිළිවෙලින් උඩයටිකුරු වන බැවින් බරපතල ප්‍රශ්න ඇතිවන මට්ටමකට තුඩුදිය හැකි බැවින් ආයතනයේ පරිපාලනයටද අපහසුතාවයට පත්වේ. එමගින් කාර්මික සාමය පදනමට විරුද්ධ තත්ත්වයක් මතු වීමට ඉඩ තිබේ.

ඉහත සඳහන් කරන ලද පළමු කරුණු සියල්ලම සැලකිල්ලට ගෙන ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ පළමු ඉල්ලීමට ක්‍රියා කළ නොහැකි බැවින් එම ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කරමි.

මීළඟට සලකා බැලිය යුත්තේ රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවේ අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට බඳවා ගැනීමේදී ආර්. ජේ. ඒ. වීරසිංහ මහතා තෝරා පත්කර නොගැනීමෙන් ඔහුට අසාධාරණයක් සිදුවී තිබේද එසේනම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න වේ.

රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවේ අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට බඳවා ගැනීම සඳහා වර්ෂ 2000.09.29 දින අයදුම්පත් කැඳවා ඇත. වර්ෂ 2000 ක්වූ නොවැම්බර් මස 02 වැනි දින මේ සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණය පවත්වා ඇත.

එකී සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පසුව ආර්. ජී. ඒ. වීරසිංහ යන ඉල්ලුම්කරු තෝරාගෙන නොමැති අතර වෙනත් අයෙකු අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුර සඳහා තෝරාගෙන ඇත.

මෙහිදී ඉල්ලුම්කරු කියා සිටින්නේ තමන් මේ සඳහා පැවති සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී තමන් පළමු පළවෙනි තැනට තේරී ඇති බවට දැනගන්නට ලැබුන බවය. එමනිසා වර්ෂ 2000 ක්වූ නොවැම්බර් මස 02 වැනි දින සිට තමන්ට අලෙවි සහකාර තනතුර හිමිවිය යුතු බව කියා ඇත.

මේ සම්බන්ධයෙන් වගඋත්තරකාර ආයතනය කියා සිටින්නේ අලෙවි සහකාර තනතුරට අදාළව සුදුස්සන් තෝරා ගැනීමේදී භාණ්ඩ අලෙවි කිරීමේ කටයුතුවල ප්‍රායෝගිකව යෙදීම තුළින් වෙළඳ උපක්‍රම අලෙවි ප්‍රවර්ධන සහ වෙනත් අලෙවි ක්‍රම පිළිබඳව නිපුණත්වයක් තිබූ අයට වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන ලද බවය. සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ඉල්ලුම්කරු ප්‍රමාණවත් ලකුණු ලබාගත් බවත් ඉල්ලුම්කරුට ප්‍රායෝගික පළපුද්දක් නොමැති නිසා ප්‍රායෝගික අත්දැකීම් ඇති අයෙකු තෝරා පත්කර ගත් බවය.

මෙහිදී ඉල්ලුම්කරුගේ සාක්ෂියට අනුව අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට ඉක්බාලේ නමැති අයෙකු තෝරාගෙන ඇති බවත් තමන් වැඩි ලකුණු ලබා ඇති බව අනියම් ක්‍රමයකින් දැනගෙන ඇති බව කියා සිටී.

මෙසේ තමන් වැඩි ලකුණු ලබා තමන් අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට තෝරා නොගැනීම නිසා ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිසමට පැමිණිලි කල බව කියා සිටී.

මෙහිදී මෙම පරීක්ෂණයට ඉල්ලුම්කරුවන් හය දෙනෙකු ඉදිරිපත් වී ඇත. ලිපිකරු ශ්‍රේණියේ 2 ක්ද, 1 අයෙකු යාන්ත්‍රික ගබඩා පාලකවරයෙක්ද, අලෙවි නියෝජිතවරු දෙදෙනෙක්ද, ප්‍රදර්ශනාගාරයේ මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරියෙකුද ඉදිරිපත්වී ඇත.

මෙහිදී ඉන් ප්‍රදර්ශනාගාරයේ මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරියෙකු ලෙස සේවය කල ඉක්බාලේ නමැති අයෙකු අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට තෝරා ගෙන ඇත.

ඔහු මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරියෙකු ලෙස රාජකාරිය සහ අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට අදාළ රාජකාරී ඉටුවිය යුතු අලෙවි ප්‍රවර්ධන කටයුතු සහ සම්පාදන ඇතැම් අලෙවිය පිළිබඳ ඇතැම් ලබාගැනීම රජයේ සහ පෞද්ගලික ඇතැම් ආදියේ නියැලීම කලින් පළපුරුද්ද ද අවශ්‍ය බව “පැ. 17” දරන ලේඛනයේ දැක්විය.

ඒ අනුව සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ඉල්ලුම්කරු ලකුණු ගණනින් ප්‍රායෝගික පළපුරුද්ද මත ඉක්බාලී යන අය තෝරා ගෙන තිබෙන බවයි.

තවද මෙම නඩුවේ මෙම අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුර සඳහා තෝරා ගන්නා ලද අයගේ සුදුසුකම් අභියෝගයට ලක් කළේ නැත. ඒ වගේම ඔහු තෝරා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් මෙම ඉල්ලුම්කරු ඔහුගේ සුදුසුකම් යටපත් වන ආකාරයට ප්‍රමාණවත් කරුණු ඉදිරිපත් කළේ නැත.

එම නිසා ඉල්ලුම්කරුවන් අලෙවි සහකාර 2 වැනි තනතුරට පත්කිරීම සම්බන්ධයෙන් කරන ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කරමි. ඉල්ලුම්කරු ඉදිරිපත් කරන ලද “පැ. 17” ලේඛනයට මගේ අවධානය යොමු කලෙමි. එහි ඇත්තේ නිර්දේශ කිරීමක් පමණි. ඒ නිසා මෙහිදී මගේ තීරණය වෙනස් කිරීමක් කිරීමට එම ලේඛන ප්‍රබල නොවන බව මගේ තීරණයයි.

මෙහිදී “පැ. 17” දරන මානව හිමිකම් කොමිෂම නිර්දේශ ලිපිය කෙරෙහි මගේ අවධානය යොමු කරන ලදී. එමගින් සිදුකර ඇත්තේ නිර්දේශ කිරීමක් පමණක් ය.

මිලභට වර්ෂ 1995 ක්වූ ජනවාරි මස 01 සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි රාජ්‍ය පරිපාලන චක්‍රලේඛන රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවට ආදේශ කර ගැනීමේදී ඉහත නම් සඳහන් ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනා සම්බන්ධයෙන් වැටුප් විෂමතාවයන් පැන නැගී තිබේද යන්න සලකා බලමි.

මෙහිදී ඉල්ලුම්කරුවන්ට අනුව වර්ෂ 1995 ක්වූ ජනවාරි මස 01 දින වගල්ත්තරකාර සංස්ථාව රාජ්‍ය පරිපාලන වැටුප් වක්‍ර ලේඛනය ආදේශ කරගෙන ඇති අතර එමගින් ඉල්ලුම්කරුවන්ට බලවත් විෂමතාවයක් සිදුවී ඇති බව කියයි.

ඒ අනුව,

වර්ෂ 1993 ක්වූ අප්‍රේල් මස 03 දින ලිපිකරු 2 වැනි ශ්‍රේණිය ලබා දීමේදී රු. 3400ක වැටුප් පියවරේ පිහිටුවා තිබේ.

පසුව

වර්ෂ 1994 ක්වූ අප්‍රේල් මස 03 වැනි දින එක් වේතනාධිකයක් සමග රු. 3465 වැටුප් තලවල තබා ඇත.

ඒ නමුත් වර්ෂ 1995 ක්වූ ජනවාරි මස 01 දින සිදුකල සංශෝධනය අනුව “පැ. 13” ලේඛන (එය ආර්. 5 ලෙසද ලකුණු කර ඇත.) සහ පැ. 12 ඒ අනුව සකස්කල වැටුප් තලවල පිහිටුවා ඇති බව කියා සිටී.

මෙහි වර්ෂ 1994 ක්වූ දෙසැම්බර් මස 31 වන විට එකම වැටුප් පියවරේ සිටි අයට වර්ෂ 1995 ක්වූ ජනවාරි මස 01 දින සිට රු. 4460 පියවර ලැබී ඇති අතර ඉල්ලුම්කරුවන්ට ලැබී ඇත්තේ රු. 4,260ක් බව කියා සිටී.

මෙහිදී එමගින් මෙම ඉල්ලුම්කරුවන්ට වේතනාධික දෙකකුත් අහිමිවී ඇති බවත් තමන්ට පසුව සංස්ථා සේවයට බැඳුනු අයට වඩා පහල වැටුප් තලවල තමන් සිටින බවත් ඒ බව සනාථ කිරීමට “පැ. 9” සහ පැ. 9ඒ දරන ලේඛන ඉදිරිපත් කර ඇත.

මෙහිදී පැ. 12, ආර්. 5 හි පැ. 12ඒ වගන්ති ඉවත්කර වර්ෂ 1993 ක්වූ අප්‍රේල් මස 03 වැනි දින ලිපිකරු 2 වැනි ශ්‍රේණියට උසස්වීම් ලබා එදින සිට වර්ෂ 1993 ක්වූ දෙසැම්බර් මස 31 වැනි දින දක්වා එම වැටුප් පියවරේ සිට සියලුම ලිපිකරුවන් වර්ෂ 1995 ක්වූ ජනවාරි මස 01 වැනි දින සිට සමාන වැටුප් පියවරේ තබා ඉදිරියට ගැලපිළි කරන ලෙසත් ඒ සඳහා “පැ. 15” අනුව ගැලපීම කරන ලෙසත් ඉල්ලා විෂමතාවය ඉවත් කරන ලෙස ඉල්ලා තිබේ.

මෙහිදී ඉල්ලුම්කරුවන් වර්ෂ 1998 ක්වූ ජනවාරි මස 26 දින ලිපිකරු 1 වැනි ශ්‍රේණියට උසස්වීම් ලබා ඇත.

මෙහිදී 2 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට ලිපිකරුවන් 6 දෙනාම සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ඉදිරිපත්වී ඇති බවත් ඉල්ලුම්කරුවන් සමග තවත් අයෙක් අසමත්වී ඇත.

ඉන් පසුව නැවත විභාගයක් පවත්වා අසමත්වූ දෙදෙනාට වර්ෂ 1998 ක්වූ ඔක්තෝබර් 11 දින සිට උසස්වීම් ලබාදී තිබේ.

මෙහිදී ඉල්ලුම්කරුවන් 3න් දෙනා රු. 8605 එකම වැටුප් පියවරේ පිහිටුවා තිබේ.

මුල් අවස්ථාවේ උසස්වීම් නොලැබූ අශෝකා ඉන්දික යන අයට රු. 9,280ක සහ කේ. එම්. ටිකිරි මැණිකේ යන අයට රු. 9,280 ක වැටුප් තලවල පිහිටුවා ඇතත් ඉල්ලුම්කරුවන් සමග 2 වැනි ශ්‍රේණියට පත්වී ඇත්තේ එකම දිනයකදීය. එහෙත් වෙනත් වැටුප් තලවල පිහිටුවා ඇත.

මෙහිදී රා. ද. සං/23/94 දරන රාජ්‍ය පරිපාලන චක්‍රලේඛන අනුව සංස්ථාව විසින් 1995 ක්වූ ජනවාරි මස 31 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක කල වැටුප් ක්‍රමය අනුව පහළ ශ්‍රේණිවල අයට වැඩි වැටුපක්ද ඉහළ ශ්‍රේණිවල අයට අඩු වැටුපක්ද ලැබෙන පරිදි සකස්කර ඇති බවත්, එහිදී ඇතිවූ විරෝධතා නිසා රා. ද. 20/05/96 චක්‍රලේඛනය නිකුත්කල බවත්ය.

එහිදී වර්ෂ 1993 ක්වූ ජනවාරි මස වන විට උසස්වීම් නොලැබූන අයට කලින් සිටි වැටුප් පියවරේ තබන ලෙසත් වර්ෂ 1993 ක්වූ ජනවාරි මස 01 දිනට පසුව වර්ෂ 1984 ක්වූ දෙසැම්බර් මස 31 වැනි දින දක්වා උසස්වීම් නොලැබූන අයට උසස්වීම් නොලැබුණ අයගේ සලකා කලින් සිටි තනතුරට ගොස් එම තනතුරේ සිටි වැටුප් පියවර පදනම් කරගෙන අලුත් වැටුප් තලවල පිහිටුවීමට දක්වා ඇති බව ඉල්ලුම්කරුවන් කියා සිටී.

මෙහිදී වර්ෂ 1994 ක්වූ දෙසැම්බර් මස 31 වැනි දින වනවිට රු. 3465 ක වැටුප් ලැබූන අයට උසස්වීම් ලබා නොතිබුනේ නම් රු. 4,460ක වැටුපක් ලැබෙන බවත් එම වැටුප් පියවරේ සිට 1993 ක්වූ ජනවාරි මස 01 දිනට පෙර උසස්වීම් ලබා තිබුනේ නම් තමා කලින් සිටි තනතුරට ගොස් එම තනතුරේ වැටුප් අනුව උපයාගත් වේතනාධික එකල කර වර්ෂ 1995 ජනවාරි මස 01 සිට රු. 4,260ක වැටුප් පියවරේ නැගීමෙන් තමන්ට, වේතනාධික දෙකක් අහිමිවන බවත් කියා ඇත.

ඒ අනුව 1995 ජනවාරි මස 01 සිට 4460 වැටුප් පියවරේම තබා එදින සිට ඉදිරියට වැටුප් ගැලපීම කල යුතු බව කියා සිටී.

ඉහත සවිස්තරව දක්වන ලද කරුණු අනුව වර්ෂ 1995 ජනවාරි මස 01 දින සිට මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් මෙතෙක් රු. 4260ක වැටුප් පියවරේ තැබීම අසාධාරණ බව මගේ හැඟීමයි. එමගින් ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ තර්කය පිළි ගැනීමට සිදුවේ.

වර්ෂ 1995 ක්වු ජනවාරි 01 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි රාජ්‍ය පරිපාලන වක්ලේඛන සංස්ථාවට ආදේශ කර ගැනීමේදී මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනාට වැටුප් විෂමතාවයන් හා හිඟ වැටුප් ඇති බව නිගමනය කරමි.

ඒ අනුව මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් තිදෙනාට 1994 දෙසැම්බර් මස 31 වැනි දින දැක්වෙන එකම වැටුප් පියවරේ සිටි සියලුම ඉල්ලුම්කරුවන්ට

1995 ජනවාරි මස 01 දින සිට ඔවුන්ට හිමිවිය යුතු හිඟ වැටුප් හා දීමනා ගෙවන ලෙස නියෝග කරමි.

මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කිරීමෙන් පසු එහි සඳහන් දිනයේ සිට මාස දෙකක් (2) ඇතුළත ගෙවිය යුතු බව මම නියෝග කරමි.

මෙම ප්‍රදානය සාධාරණ හා යුක්ති සහගත බවද ප්‍රකාශ කරමි.

මනිල් පෙරේරා,
බේරුම්කරු.

2006 ජූලි මස 26 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

09-743